

# { אז נדברו }

פרשת אמור תש"פ | עלון מספר: 463 | לסדר: "תספרו חמישים יום"

להצטרפות לרשימת התפוצה

במייל,

להערות והארות:

a8447168@gmail.com

----

**להשתתפות בהוצאות**

**הגליון:**

**בבנק:**

**חשבון 53957**

**בנק דיסקונט**

**סניף 106**

**באשראי:**

**"נדרים פלוס"**

**- "קהילות"**

**בטלפון:**

**(מענה מסווג)**

**0799-654321**

**תודה מראש!!!**

**כל שותפות שלכם**

**מחזקת את ידינו...**

## **המשימה הנוכחית: "עד אשר יצא מאפכם"!!!**

במפה הגיאוגרפית של העם היהודי קיימים מ"ב מסעות שמפורטות בפרשת מסעי...!!! כל תהליך וכל התמודדות בחיים משוייכת ומסווגת לאחד ממ"ב מסעות שעם ישראל עברו במדבר... וכעת נשאלת השאלה: הקורונה הזו... לאיזה מסע ממ"ב מסעות היית משייך אותה?? תעביר לנגד עיניך את המ"ב מסעות ותנסה להגדיר איפה אנחנו ממוקמים? תרשה לי להגיד הרגש: התחושה שלי היא שאנחנו נמצאים **בקברות התאוה!!!** ולמה?? כי הרי מה קרה בקברות התאוה?? עם ישראל התאוה תאוה... ורצו את זה... ביקשו את זה... תבעו את זה... אמר להם הקב"ה: אין בעייה! אתם כ"כ רוצים?? קחו!! אבל לא יום אחד ולא יומיים אלא עד חודש ימים... עד אשר יצא מאפכם והיה לכם לזרה...

עד לפני חודשיים הסתובבנו בעולם היפה של הקב"ה... התהלכנו בארצות החיים... אבל לא!! לא היינו שבעי רצון!! העדפנו את הקשר המתכתני... התעצבנו וכעסנו למה חוסמים לנו את הצנתוקים... תן לי... אני רוצה להיות מחובר לכל פתרונות התקשורת המתכתניים... אני רוצה כמה שפחות תקשורת בין אישית וכמה שיותר דרך הרשת האלחוטית... אתה רוצה לדבר איתי?? תתקשר!! אני מעדיף לתקשר דרך הרשת... אני הכי זמין במייל... המשפט הזה מוכר לך?? רב מוסר שיחה או שיעור... עזוב... השארתי נגן... מקסימום אני אשמע אח"כ בקול הלשון... גבאי צדקה דופק: מה עם צדקה לעניי השכונה?? עזוב... אני אעשה העברה בנדרים פלוס... ככה דברנו עד לפני חודשיים... לאט לאט גם השרידים אשר ה' קורא שעדיין אין להם מייל... גם הם התחילו להראות סימני שבירה וניתן לומר שבחודשים האחרונים נראה שכבר כולם נכנעים לתקשורת המייל...

אמר הקב"ה? אתם רוצים רשת?? רוצים תקשורת מרחוק?? רוצים לדבר עם הרופא מרחוק??

## **בקשה!! אבל עד הסוף!!! לא יום... לא יומיים... אלא חודש ימים... עד אשר יצא מאפכם!!!**

וכעת זה באמת כמעט יוצא לנו מהאף!!! כן... בינינו... מה התחושה שלנו בימים אלו??

די... אני רוצה להתהלך בארצות החיים!!! תן לי לפגוש בני אדם עם שתי עיניים אף ופה... תן לי לראות בן אדם בלי מסכה... תן לי ללחוץ יד חמימה לחבר שלי (ולא בהן מושטת...) תן לי לראות את הקרובי משפחה שלי לא דרך הזום... ולא דרך הסקייפ... אני רוצה לדבר איתם פנים אל פנים... **אבל לא!!! סבלנות...** עדיין לא בטוח שזה יצא לנו מהאף לגמרי לגמרי... **צריך שזה יצא לנו מהאף אבל סופית!!!** כן... זו לא בדיחה... קברות התאוה נחשב אחד ממ"ב מסעות... אתה יודע למה?? כי ברגע שזה יצא לעם ישראל מהאף... הם הפנימו שהתאוה הזו לא הייתה במקום!! ברגע שהם הפנימו שזה לא היה כדאי... כעת סיימנו מסע חינוכי חשוב!! כעת אפשר להתקדם למסע הבא!! **כלומר ככה:** כשעם ישראל היו בקברות התאוה היה להם שם שיעורי בית מאוד ברורים... כעת אנחנו עסוקים במשימה של-- **יצאה מהאף!!!** אנחנו עכשיו מתבשלים פה בשיטיות בשביל שהתאוה תצא לנו מהאף... והיא יוצאת ויוצאת ועוד יוצאת... עד שהיא גמרה לצאת לגמרי לגמרי מהאף... ואז!!! ברגע שזה יצא לגמרי מהאף... אז לפתע נעלה הענן... יופי... אפשר להתקדם... יצאנו מכאן עם מסר חשוב לחיים... **אותו דבר כאן:** זה לא סוד שבימים אלו כולנו נמצאים באיזה סף שבירה... ש-די... די... יצא לנו מהאף... אין לנו כבר כח ללמידה מרחוק... אין לנו כבר עצבים לשבת מול הפלאפון ולשמעו שיעורים... אין לנו חשק לשבת מול הזום של המחשב... די... די... זה יוצא לנו מהאף... מה עושים שזה יוצא מהאף?? אתה יודע מה עושים?? **ממשיכים!!!** ממשיכים במסירות נפש עילאית לשבת בהתמדה מול הפלאפון והמחשב והזום... וכעת יש לנו משימה שקוראים לה: **יצאה דרך האף!!!** וככל שזה יותר יוצא לך מהאף... ככה אנחנו מתקרבים יותר לסוף... אנחנו צריכים לצאת מהקורונה הזו עם מסקנה ש-די!!! לא רוצה יותר תקשורת מתכתנית... אני כבר לא מייחל ובטוח שהאושר הגדול שלי יבא מהמייל... אני כבר לא נושא עיניים לרבנים ושואל אותם: מי יאכילנו רשת?? מי יתיר לנו וואצפ?? לא!! מוותר!! די... שבענו תקשורת כזו... יצאה לנו מהאף... ואנחנו מחכים בכליון עיניים מתי יעלה הענן ממסע הקורונה הזו... ונשאיר את ה-3000 דקות חינם עם הקורונה... ואנחנו ממשיכים הלאה אחר עמוד הענן.

קורא יקר: נראה לי שאתה אשם שהקורונה לא נגמרה!!! כי לי זה כבר יצא מהאף... גם לחבר שלי... **ואתה?? כנראה שאתה פה מעכב.** כנראה ש-לך זה עדיין לא יצא מהאף... אז קדימה... תזדרז... בא נחליט שאנחנו מהיום רוצים להכיר אחד בשני פנים מול פנים... בלי מסכות... בלי כפפות... לאהוב אחד את השני באמת!! בלי ססמאות... בא נחליט שאנחנו יכולים להיות שכנים טובים ולחיות בהרמוניה לאו דווקא דרך מנייני המרפסות... בא נחליט שהגיע הזמן שנכיר את השם פרטי שלך לא רק דרך העליה לתורה על הגגות אלא גם כשניפגש במקרה ברחוב... לחייך אחד לשני ולא תחת השפם ולא תחת מסכה... להיות חברים פנים אל פנים... ואתה יודע מה... לאו דווקא חברים... גם אם החלטנו לריב... בא נחליט שמהיום אם יש לך משהו נגדי... אל תשלח את זה ברשת... תתייצב מולי כמו גבר!! ותגיד לי בפנים מה שיש לך נגדי... אל תהיה **ארוך מכה רעהו ברשת**... אם אתה רוצה לשקר ולומר לא היו דברים מעולם... תשקר במצח נחושה!! תשקר לי בפנים!! נראה אותך... אין אדם מעיז פניו בפני בעל חובו... די לעשות דברים במחשכים... די לירות באופל לישרי לב... די לתקשורת המתכתנית שמאפשרת מציאות של פתאום יורוהו ולא יראו... הגיע הזמן להיענות לקריאתו של אבינו שבשמים המגיש לפנינו את העולם היפה שהוא ברא ומבקש מכל יחיד ויחיד: "ראה מעשי כמה נאים ומשובחים הם... תן דעתך שלא תקלקל ותחריב את עולמי!!!"

“

## כמה מילים על העליה לציון רשב"י שלא תתקיים השנה...

בשבוע הבא יחול ל"ג בעומר ויש הרבה הרבה יהודים שלא!!! לא יעלו למירון השנה... וזה קשה... מי שבעניין... מי שמחובר לאורות של מירון זה באמת קשה... אבל זו כעת ההזדמנות לחזור על וורט שנכתב כבר לפני שנתים כאן בגיליון זה... כידוע: הפיוט המפורסם והמושך ביותר בעולם זה הפיוט בר יוחאי שחיבר אותו ר' שמעון לביא...

מה הסיפור שעומד מאחורי הפיוט בר יוחאי??? במה זכה ר' שמעון לביא שהפיוט שלו מושר במירון מאות פעמים בל"ג בעומר... וברוב בתי ישראל מדי שבת בשבתו???

**אז כידוע:** ר' שמעון לביא היה מקובל גדול שהתגורר במרוקו ועז היה חפצו לנסוע לארץ הקודש ולפקוד את ציונו הקדוש של ר' שמעון בר יוחאי... הוא לקח את מקל הנידודים והתחיל במסע ארוך ומפריך... ובאחת התחנות הוא עבר דרך טריפולי שבלוב... ורצה להמשיך הלאה לכיוון ארץ הקודש... **אלא שאז!!!** עצרו אותו תושבי העיר טריפולי והפצירו בו שישאר שם... לתקן את ענייני השיטה והמקוואות וכו' וכו'... ואז הוא חישב חשבונו של עולם!! מה רצון ה'?? מצד אחד אני כ"כ כוסף ומשתוקק להגיע לציונו הקדוש של רשב"י... ומצד שני יש פה קהילה קדושה שצריך לדאוג להם לחיות כמו יהודים??? **והיות ועושים מה שצריך!!** החליט ר' שמעון לביא להישאר שם... ולגנוז את הכיסופים שלו להגיע לרבי שמעון... ולמה?? כי... כי עושים מה שצריך!! לא עושים מה שמרגש... עושים מה שצריך!! אותו ר' שמעון לביא אמנם נשאר בטריפולי אבל השיר שלו לא מפסיק להתנגן במירון... מאז ששמעתי את הסיפור הזה... כל פעם שאני שומע את השיר בר יוחאי... זועק מהניגון הזה: עושים מה שצריך!!! אני הוספתי לעצמי עוד בית נוסף לפיוט בר יוחאי... אם יש כאלו שהוסיפו ואשרי הנוסעים על ציון... אז אני הוספתי ואשרי העושים מה שצריך... (אני חלש בחרוזים...) **אתה יודע למה???**

כי לפעמים כששרים בר יוחאי נכנסים לכאלו אאורות... ושוכחים שבסופו של דבר עם כל הכבוד לאורות... ועם כל הכבוד **לאשרי הנוסעים על ציון... עדיין אשרי העושים מה שצריך.**

יהודי לא חי לפי אורות... אלא לפי מה שצריך!!! ואם הרבש"ע השנה לא רוצה שניסע למירון... אז אנחנו בחברה טובה... אנחנו בחברתו של ר' שמעון לביא... עושים מה שצריך!!!

לא לחינם הוסיפה "אשרי הנוסעים על ציון" זה לא מגיע מר' שמעון לביא... בטח שלא... כי הוא שר "ואשרי העושים מה שצריך" והשנה אנחנו זוכים להיות איתו!!!

עוד מילה אחת: יש כאלו שרק מדמיינים את הציון הקדוש ריק ושומם בל"ג בעומר... הם מתחילים לבכות... זה ממש מדכא לחשוב על זה... **אבל לא!!!** דווקא רשב"י יודע הכי טוב להיות לבד!!! רבי שמעון הוחבא 13 שנים במערה מפני הגזירה... **שם!! ודווקא שם** למד סתרי תורה אדונו בר יוחאי... רבי שמעון יודע איזה עוצמה יש בעבודת ה' לבד!!! ר' שמעון יודע שאת התעלות הגדולה ביותר רוכשים דווקא בשקט של הבידוד...

**אם כבר יש משהו שצריך לרחם עליו זה אנחנו!!!** אנחנו שהתרגלנו שכל התעלות רוחנית מוכרחת להיות המונית... כל תפילה מעומק לב צריכה להיות מלווה בהמון המון סחף היצוני ופרסומת של אלעס גוט... מה יהיה איתנו?? **אנחנו צריכים לשקוע ברחמים עצמיים...** מאיפה אנחנו נשאב רגשות רוחניים בלי הגלגלי עזר של השירים וההגברה והמלא מלא אוטובוסים וההניינים והריקודים??? רבי שמעון... אתם הייתם במערה שנים עשרה שנים ולא פגשתם אף אחד... וזה לא היה חסר לכם... ואנחנו היינו במערה חודש וחצי... תקשרנו עם כל העולם דרך הפלאפון... דרך הזום... ועם כל זה אנחנו כבר יוצאים מדעתנו!!!

הליגנר ר' שמעון בר יוחאי: תתפלל עלינו שנהיה קצת יותר פנימיים... שנסתדר עם עצמנו... שיהיה לנו **מה לעשות עם עצמנו...** שלא נפחד להיות קצת עם עצמנו...

כן!!! זו הזעקה הגדולה ביותר שאנחנו צריכים להתפלל עליה... **יש יסוד מבחיל מהמהר"ל!!** זה וורט מיוחד לכבוד פסח שני... המהר"ל שואל: בפסח מצד אחד אנחנו יושבים בהסיבה כדרך בני חורין... ומצד שני תוך כדי אנחנו אוכלים לחם של עוני?? זה סתירה!! איך לחם עוני הולך יחד עם בני חורין?? אומר המהר"ל יסוד עצום:

**עניות---ובן חורין זה משהו שהולך ביחד!!! ולמה??**

פשוט מאוד: קח יהודי מודרני שגר בבני ברק בתקופה הזו... מדובר בבן אדם שרגיל לצאת לחופשות בחו"ל... למסעדות... לפארקים... לסופי שבוע... לנסיעות... להופעות... לקניות... תחשוב איזה סאת יגון עברה עליו בתקופה של הקורונה?? כל הרשימה הזו הייתה סגורה!! הוא הרגיש כאריה בסוגר... לעומת זאת חבר שלי האברך הבני ברקי... כל הרשימה הזו בכלל לא מוכרת לו... הוא למד לחיות ממה שיש בבני ברק... (הדבר היחיד שמציק לו בחיים זה שלפעמים הוא רואה פרסומות בעיתון על הנופשים ועל הביילויים יש לו מהשבות זרות... אולי אני מפסיד משהו... אבל ברגע שהגיעה הקורונה ושערי בני ברק ב"ה ננעלו על מנעול ובריא... זהו!!! עכשיו הוא נהיה בן חורין מושלם... הדבר היחיד שהפריע לי בבני ברק זה היציאה מבני ברק... עכשיו שסגרתם את היציאה... עכשיו אני לגמרי רגוע... היה לי טוב בבני ברק...) כן... זו לא בדיחה... שני האנשים האלו גרים בבני ברק!!

אחד הרגיש השנה בליל הסדר השתא עבדי!!! והשני הרגיש בן חורין... **מה התבדל??**

זה שלמד לחיות עם הא לחמא עניא... עם מה שיש... הוא בן חורין מושלם... גם אם תנעל אותו בבני ברק... יש לו פה את ה"הא לחמא עניא" שאף אחד לא יכול לקחת לו את זה... לעומת זאת מי שהתרגל לשאוב את הקורת רוח שלו מכל מיני דברים סביבתיים... הוא תלוי בהם... הוא עבד שלהם... ואם משהו חסר הוא מרגיש מחנק... הנה לך העבד במיטבו... לכן אומר המהר"ל: **הלחם של בן חורין זה דווקא לחם עוני!!!** ככל שאתה מתרגל להסתדר עם המינימום שבמינימום ככה אתה יותר בן חורין... **היסוד הזה מאוד מאוד נחוץ לנו לעבודת ה'!!!** אם אנחנו צריכים כ"כ הרבה גלגלי עזר וכ"כ הרבה חיצוניות בשביל לסחוט מאיתנו קצת רגש של ידידישקייט אנחנו נורא מסכנים... אנחנו ממש עבדים נרצעים... אדרבה!!! השנה ה' נתן לנו הזדמנות להיות בני חורין!!! תהיו בבית... תהיו מבודדים... בלי רעש... בלי אורות... בלי מודעות ענקיות... ותנסו להיות באורות לבד!!! בלי עזרה מבחוץ... תנסה להגיע לאורות של רשב"י בלי ניגוני מירון... בלי כל הקאצ'קראי... הקב"ה רוצה פעם אחת להטעים אותנו באורות האמיתיים שהיו לרשב"י בעצמו... רשב"י היה לבד לבד במערה... ושם היו לו אורות!!! אורות עצמיים... אורות של בן חורין... אורות שלא תלויים בשירי שבדיק עכשיו התזמורת שרה... ולא תלויה בכמה אני קרוב לציון... לא תלויה בכלום!!! מתחילה ונגמרת ביי!! **אין לך בן חורין אלא מי שיושב ועוסק בתורה...**

## פרוייקט סידור 12.000 חברות

אם תשים לב: חז"ל מדגישים שלר"ע היו 12.000 **זוגות** תלמידים... לא עשרים וארבע אלף תלמידים!! אלא שתיים עשרה אלף **זוגות**... מה זה **הזוגות** האלו???

**ר' עזריאל טאבור זצ"ל אמר לי וורט על דרך הדרש:** כידוע: הגדלות העצומה של רבי עקיבא הייתה שהוא היה שילוב גמור בין "עול תורה" ל"עול מלכות שמים"!!

מצד אחד ר"ע היה מוסר התורה בה"א הידיעה... כל כולו תורה... גדול בתורה... כל חייו הוא עסק בהרבצת תורה... מקהיל קהילות ברבים בעסק התורה...

ואילו מצד שני רבי עקיבא הוא אבי תורת "עול מלכות שמים"!! הוא זה שלימד אותנו ש"כל מאן דעביד רחמנא לטב עביד", הוא זה שכל ימיו היה מצטער על אותו פסוק ואהבת את ה' אלוקיך מתי יבא לידי ואקיימנו... וכידוע: עול תורה ועול מלכות שמים זה שתי ממלכות שונות!!! כמוכן שאת שניהם אנחנו חייבים... אבל זה שתי בתי מדרשות שונים... שתי סגנונות שונים...

יש אחד שלפי התכונות שלו שייך בעיקר לעול תורה... ויש אחד אחר שלפי התכונות שלו שייך בעיקר לעול מלכות שמים... ור"ע היה מחנך בשני חדרי שיעורים כאחד!!!

בחדר שיעורים אחד הוא עסק בנגעים ואהלות ודרש על כל קוץ וקוץ תילי תילים של הלכות...

ואח"כ בחדר שיעורים השני הוא מסר איך מקבלים באהבה את הקורונה ואיך לומדים לצחוק מול שועל שיוצא מקודה"ק

ורבי עקיבא היה מסדר חברותות!!! והוא היה תמיד משלב תלמיד מעול תורה שיהיה בן זוג של תלמיד מעול מלכות שמים... ששניהם יתחככו אחד בשני... התלמיד של עול תורה יחכים את חברו מעול מלכות שמים מהתורה שהוא קיבל מר"ע... והתלמיד מעול מלכות שמים יחכים את התלמיד של עול תורה מעומ"ש שקיבל מר"ע...

דא עקא!!!! שלא נהגו כבוד זה בזה!!!

עול מלכות שמים ועול תורה הם כאלו ניגודים קוטביים... שמאוד קשה להם לנהוג כבוד זה בזה... מאוד קשה לשלב אותם ביחד... רוצה דוגמא קלאסית???

הנה... אם שמת לב... בעלונים האחרונים שיצאו בתקופת הקורונה... אני כל הזמן מקפץ בין שתי גישות... פעם אחת יש מאמר ידידותי... שהכל טוב... ואבא שבשמים בסה"כ מזמין אותנו לחדר יחוד... ומצד שני יש מאמר חפ"ק... במה אנחנו לא בסדר... במה אנחנו רעים וחטאים לה' מאוד... ונו נו נו... מהר לחזור בתשובה... אתה קולט שיש פה סתירה???

הנה לך התחככות בין עול תורה לעול מלכות שמים!!

זה מסובך מאוד!!!! (איך משהו אחד שאל אותי: עשרים וארבע אלף תלמידים מתיים לר"ע מול העיניים... איפה ר"ע?? למה הוא לא מדבר?? למה הוא לא דופק על השלחן ואומר: רבותי... לחזור בתשובה?? מה התשובה?? רבי עקיבא זה עול מלכות שמים!! רבי עקיבא מקבל באהבה... הוא לא דופק על שלחנות... מצד שני: ס"ס ר"ע הוא מוסר התורה... ופתאום... כשהוא מגיע לאותם חמשה תלמידים שבדרום... הוא פתאום כן ממקד אותם בשפראח של עול תורה... תדעו לכם שכל אלו מתו בגלל שלא נהגו כבוד זה בזה...)

**והעבודה שלנו זה כן לנהוג כבוד זה בזה!!!**

כן להתאמץ לתקן בין שתי ההנהגות הכ"כ שונות!! זה לא קל!!! זה שתי בתי מדרשות שונים!! זה שתי פשויות בק"ש... אבל מה נעשה שאת שניהם אנחנו צריכים לקרא כל יום... אז השבוע נסכם את סוגיית הקורונה בשתי מאמרים... המאמר בדף 6 ידבר בשפה של עול תורה... (אודות החפ"ק של החיזוק הנדרש) ואילו המאמר בדף 3-4 ידבר בשפה של עול מלכות שמים... **הרחבת העניין בדף 3-4 ובדף 6**



## משהו שם מבפנים מבעבע...

### רוחש.. מתבשל..

בימים אלו כולם מצטטים את דברי הרמח"ל המבהילים במאמר הגאולה שמדבר על החלונות הקטנים שהולכים ונסתמים... וברגע שהם יסתמו לגמרי אז יפתח השער הגדול של הגאולה... וכלל ישראל מבינים שהכוונה היא לבתי כנסיות... ושוב: אם הלב של היהודים ככה מרגיש... אי אפשר להתווכח... אם אינם נביאים הם בני נביאים הם...

**אבלו!!! חבל שנעצרו כאן...** הרמח"ל שם באותו מאמר אומר עוד כמה דברים הרבה יותר רלוונטים בעבורינו... דווקא המשפט הזה שכולם כעת מצטטים... דווקא זה משפט **שפחות נוגע אלינו!!!** זה יותר מדבר בייחס לקב"ה... מה **הוא** יתברך עושה בעולמו... איפה העולם אוהז במסלול שהקב"ה כעת מכין בעולמו... זה אמנם מאוד מרתק אבל פחות נוגע אלינו... הרמח"ל שם **כדרכו** ממשיך הלאה... ומבאר מה זה אומר **לנו!!!** איפה זה מתורגם **אצלנו** לעבודת ה'??? (כידוע: אצל הרמח"ל יש כלל ברזל: כל ספירה וכל מושג בתורת הנסתר מוכרח להיות מתורגם לעבודת ה'... כל הספר מסילת ישרים מבוסס ומקבל לספרים אחרים של הרמח"ל ששם זה קבלה גמורה ואילו כשה מגיע למסילת ישרים זה מתורגם לספר הדרכה בעבויות...) אז כן... הקב"ה סוגר חלונות קטנים... בשביל לפתוח שער אחד גדול... **הלאה... מה זה אומר לנו?? מה זה נוגע אלינו???**

**אז ברשותך קורא יקר:** אני רוצה להביא לפניך כאן פרק מתוך הספר "ואהבת" שבס"ד עומד לצאת בשבועות הקרובים... בפרק הזה מובא הרמח"ל הזה שכולנו מדברים עליו... אבל עם השלכה ישירה אלינו...

**ובכן:** הרמח"ל ב"מאמר הגאולה" מפרט את כל התהליכים והשלבים שיהיו לקראת הגאולה העתידה, ועיקרי הדברים שנכתבו שם שהגאולה מתחלקת לשני חלקים הנקראים: **"פקידה!!!"** ו**"זכירה!!"**

**פקידה** זה כמו השלב הראשוני ביציאת מצרים... שהקב"ה **"פוקד..."** יש כאן התעוררות רצון מצידו של הקב"ה לגאול את ישראל, אבל תכל'ס, מעל פני השטח זה עדיין לא מגיע לידי ביטוי... ואדרבה!!! מבחינה מסוימת אפילו נהיה יותר גרוע... על משקל 'תכבד העבודה על האנשים...' יש קורונה... בתי כנסיות נסגרים... חלונות קטנים נסתמים... כעת בשטח לא רואים שום שינוי לטובה... אלא רק לכיוון ההפוך... אבל עמוק עמוק מבפנים!!! ממקום פנימי בלב!!! מורגשת איזושהי תסיסה... איזושהי התעוררות שמימית לגאולה!!!

עד כאן בשלב של **הפקידה...** אבל אח"כ!!! אחרי השלב של **הפקידה** אז מגיע שלב ב' של **הזכירה** שזה כבר הגאולה בפועל... כאן משה כבר מגיע לפרעה ומתחילים עשרת המכות... ובגאולה העתידה זה מתבטא בזה שהקב"ה מלביש בגדי ישועה ובא מאדום חמוץ בגדים וכו' וכו'... וכאן מתחיל התגלות הגאולה בפועל... זה כבר **זכירה!!!** - גאולה **בפועל!!!**

אבל עכ"פ לפני **הזכירה** יש שלב של **"פקידה!!!"** פקוד פקדתי!!! **וכאן אנחנו אווזים!!!**

הרמח"ל כבר לפני יותר משלוש מאות שנה בישר לנו שאנחנו כבר אווזים בשלב של ה'פקידה'!!! כלומר: זה עדיין לא זכירה... עדיין לא רואים התגלות בפועל (זה כבר נידון לייכות... האם להתייחס לעשרות שנים האחרונות כהתגלות בפועל או אדרבה ולא ניכנס לזה...) אבל מה שבטוח... בדורנו... אנחנו בטח נמצאים כבר עמוק עמוק בשלב של **ה'פקידה'!!!**

פקידה זה עיבור... יש משהו שכבר מתחיל להתרקם אבל עדיין לא הוכר... זה בשלב ראשוני שאף אחד עדיין לא יודע על קיומו...

**מוסיף הרמח"ל ואומר:** שזה מה שכתוב בשיר השירים: **"דודי שלח ידו מן החור ומעי המו עליו"!!!** מעי!!! המעיים המו עליו... מעיים זה ביטוי למשהו פנימי... זו התעוררות שמגיעה מתדר פנימי עמוק עמוק... כי כעת זה לא מגיע לידי ביטוי חיצוני... אלא רק פקידה...

כלומר: עם ישראל בשלב זה אמנם מקבלים איזה ברק של הארת גאולה... אבל ההארה הזו מתגלה אצלם בתדר פנימי מאוד... משהו נסתר שמתגלה מתוך המעיים כביכול... מרגישים את הבטן...

**וכאן השאלה הנשאלת:** מה... מה בכלל הרעיון של ה"פקידה" הזו?

אם הקב"ה באמת רוצה לגאול אותנו... אז למה זה צריך להגיע בשני שלבים? למה צריך **פקידה** ואח"כ **זכירה???** ובכלל למה ה**פקידה** הזו צריכה להגיע בתדר כ"כ עמום ולא ברור... דרך המעיים כביכול?? אם הקב"ה באמת רוצה משהו... ש... שידבר בצורה ברורה?? למה אני צריך 'להרגיש' את המעיים... ואז להתחיל לנחש מה עובר עליהם... ואז... אז להתחיל לנחש שמהו פה מתחיל לרוחש מבפנים???

**השאלה הזו היא לא סתם שאלה תאורתית...** היא שאלה מהותית על המצב שלנו כיום... אנחנו נמצאים כעת בעיצומה של **פקידה!!!** כולנו הרגשנו שמהו קורה... משהו פה מתבשל לקראת הגאולה... **השאלה היא: מה זה השלב ביניים הזה??** אם הקב"ה רוצה לגאול אותנו... אז קדימה... שלוש ארבע ו... שיביא משיח ונסיים את הסיפור... למה יש את המצב ביניים המעורפל הזה שכ"כ מוכר לנו... שיש קורונה וזה מריח גאולה... יש צרות וזה נשמע פעמי משיח... יש איומים וזה מצלצל גוג ומגוג... מה זה הלוח בערפל הזה?? למה זה ככה??

זו שאלה מאוד נחוצה!!! כדי לקרא את המפה!!! כדי להבין מה מוטל עלינו בתקופה הזו... כן משיח ולא משיח... **מה ה' רוצה פה???**

### הביאור בזה הוא כך:

כל זמן שאנחנו בגלות!!! העסק שלנו עם הקב"ה נסוב סביב **עול תורה!!!** בעול תורה יש תדר מאוד ברור!!! יש תורה ברורה!!! יש תרי"ג מצוות ברורים!!! יש שחר ועונש!!! **והקב"ה מדבר ב ר ו ר ! !** יש לנו פרשה שניה של ק"ש שהיא הפרשה של **עול תורה** ושם הכתובת רשומה על הקיר... אם תקיימו מצוות ה' יהיה לכם טוב ואם לא תשמעו בקול מצוותי יהיה לכם רע... אין פה מה להסתבך... אין פה מה **לא** להבין... בכל מה שנוגע לעול תורה יש מסמך מאוד

ברור שקוראים לו תורה!!! דודי **לא צריך** לשלוח ידו מן החור ולא צריך שיהמו מעי עליו... הכל מונח על השולחן בצורה הכי ברורה... אש שחורה ע"ג אש לבנה...

כל זה כשה נוגע **לעול תורה!!!** כל זה כשה נוגע לקידושין... לתנאים... לאירוסין... כאן מדברים ברור... כאן יושבים המחוננים עם זכרון דברים על השלחן ומסכמים מראש מה החתן מתחייב ומה הכלה מתחייבת... יש עדים... יש קנין... והכל שריר וקיים... עד כאן **עול תורה!!!**

אבל ברגע שזה מגיע **לעול מלכות שמים???** כאן זה כבר כבר נוגע בנימים מאוד עדינים ורגישים... כאן זה כבר לא "תנאים..." כאן הקב"ה פונה לכלה ואומר לה... פתחי לי!!! אני מחכה לחדר יחוד!!! וחדר יחוד זה התכלית הסופית של כל הקידושין... זה התכלית של עול תורה...

דא עקא!!! שה'פתחי לי' הזה חייב להגיע מצידה של הכלה!!! וזה לא יכול להגיע מצידו של הקב"ה... חתן לא יכול לאיים על הכלה בתשעים ושמונה קללות שתרצה להתאחד איתו...

**זו נכונות שיכולה להגיע רק מצידה... חסד נעורירך!!! אהבת כלותיך!!!**

ותכל'ס... הכלה לא מבינה עניין... ואני ישנה... לא נרמזת...

והקב"ה מחכה ומחכה ליוזמה מצידה של הכלה- כנסת ישראל... שתבא... שתצא... שתביע נכונות להיכנס תחת כנפיו של החתן קוב"ה... והיוזמה הזו בוששת מלבא... ואז הקב"ה מתחיל לשלוח רמזים עדינים עדינים... והמסר עובר בתדר מאוד מאוד עמום ודק... **ולמה???**

כי יש פה קונפליקט!!! מצד אחד הקב"ה רוצה להעביר פה איזשהו מסר לכלה... שתבין עניין... אבל מצד שני **אסור** שזה יגיע מצידו יתברך... לכן זה נעשה מתחת השלחן... הקב"ה רומז איזה רמז עמום...

אבל **להבין???** **להבין** מה הוא רומז? את זה אנחנו מוכרחים להבין לבד!!! ולכן **"דודי שלח ידו מן החור" ורק "מעיי המו עליו"!!!** רק המעיים מרגישות שמהו פה רוחש מבפנים... אנחנו מרגישים שיש פה איזה התעוררות של גילוי רצון... יש פה משהו שמבעבע... רוגש... רוצה משהו... מה בדיוק?? לא... לא ברור... זה כבר השיעורי בית שלנו לזהות מה... מה... מה טאטע זיסער רוצה שנבין...

**וכאן!!! במקום הזה אנחנו אווזים בימים אלו!!!**

יש עול תורה... בתי המדרשות מלאים... כלל ישראל משתדלים לעשות רצון ה'... מדקדקים קלה כבחמורה... היהדות החרדית משגשגת... הכלה משתדלת לעמוד בכל תנאי הכתובה שבעלה הציב לה בקידושין... אבל עדיין החתן שולח ידו מן החור של המנעול והוא רומז ש... ש... שמהו עיקרי עדיין חסר... **ומעיי!!! מעיי המו עליו!!!**

אני מרגישה שאבא שבשמים רוצה משהו... ואני לא מצליחה להבין מה...

אני מכיין את התנועה... אני מחליט לאיזה קהילה אני שייך ומי החברים שלי ואיזה חברותא אני מזיז... אבל כשזה מגיע לבית... פה והקב"ה מנהל לנו את החיים... הקב"ה מצמיד לנו דמויות שזה שלך!!! זה הילדים שלך... זה הבן זוג שלך... זה מה שיש!!! אי אפשר להחליף חברותא כל תחילת זמן... את זה תעשה בבית מדרש... שם אתה יכול להזיז קירות... אבל בבית? פה זה עול מלכות שמים!!! פה הקב"ה מעמיד אותך מול נתונים עובדתיים!!! זה מה שיש! וכעת תקבל אותי!!! לכן דווקא הבית זה המקום להשראת שכניה יותר מבית המדרש!!! הבית זה המקום שבו יש לנו את האפשרות לתת לקב"ה את המושכות ולקבל אותנו!!! וכמובן... באותה מידה גם לא...

### זה!!! זה מה שהקב"ה רצה מאיתנו בימים אלו... תן לי!!!

תן לי את המושכות... תן לי לנהל אותך... אני רוצה אותך גם פה!!! לא רק בכולל... לא רק בשטיבל... לא רק מול חברי הקהילה... שם אתה בעל הבית... שם אתה יכול להכתיב את הלוח זמנים... שם אתה קובע את התכנים... אבל בבית?? שם אני הבורא קובע את הסדר יום!! שם אני רוצה שתקבל אותי! שתתן לי לנהל אותך...

זה פקידה!!! זה מה שקורה בתקופה הזו! הגאולה עדיין לא הגיעה... "זכירה" בפועל עדיין לא הופיעה... אבל מה יש?? יש פקידה!!! מה זה פקידה?? הקב"ה שולח רמזים עדינים... אני בא... תצאו לקראתי... תקבלו אותי... זכרתי לך בעבר חסד נעורייך אהבת כלולתיך... ואני מזמין את זה גם עכשיו... לך אחרי במדבר בארץ לא זרועה... תקבל אותי ותן לי לנהל לך את החיים... זה!!! כמדומני שזה המאמר האחרון שאני כותב בסגנון הזה פה באז נדברו... כפי שהקדמתי בפתח הגיליון צריך לנהוג כבוד זה בזה... גיליון אז נדברו בתכנים שלו מסווג ל"עול תורה"!!! ואילו התוכן של מאמר זה מסווג ל"עול מלכות שמים"!! בעזה"ש בשבועות הקרובים יצא אי"ה ספר "ואהבת" שבו ירוכזו תכנים של עול מלכות שמים... כן... אנחנו לא אוהזים שם... גם כותב השורות לא אוהז שם בכלל... אבל לפחות לנהוג כבוד!!! לדעת שיש כזה דבר... וצריך להיאחז בזה לכה"פ כשהקב"ה מזמין את במפורש... בקורונה הקב"ה הזמין כתר!! בפירוש הקב"ה הזמין עול מלכות שמים! א"א היה להימלט מזה... כולנו תקווה שבתי המדרשות יפתחו עד מהרה וכולנו נזכה לחזור לזמן קיץ ב"עול תורה"!!! אבל לא נשכח את השטייגן הגדול שעשינו ב"זמן" קורונה... ששם למדנו פרק חשוב בעול מלכות שמים...

כולנו מחכים ל"ג בעומר!! היום הגדול שאנחנו לא נאמר תחנון משני סיבות: סיבה אחת של עול תורה- על התורה הנפלאה שהשאר לנו רשב"י ביום הזה... והסיבה השנייה: עול מלכות שמים... על אחרון תלמידי ר"ע שהסתלק ביום הזה... ורבי עקיבא למרות ועל אף המשין לתת כתר לקב"ה והעמיד לנו שוב את התורה והחזיר עטרה ליושנה...

מובל לפי המצב הנתון והמשנתה...  
גבר משתגע מאלו דברים!!! אישה לא... גבר כן...  
אתה יודע למה?

כי בגדול יש חלוקת עבודה בין גבר לאשה...

האיש מופקד על עול תורה!!! והאישה מופקדת על עול מלכות שמים!!!

עול מלכות שמים זה בידך אפקיד רוחי... לתת לרבש"ע לנהל לך את הסדר יום... אשה מובנית לזה... בכל האישיות שלה היא בנויה להיות מקבל... מעצם טבעה היא מוכנה לשינויים והתפתחויות שלא תלויים בה... (אם תשים לב: אישה יכולה לעבוד בתור מזכירה... גבר לא... למה? כי רק אישה מסוגלת לקבל 15 פקודות שונות בחצי שעה שמסתובבות סביב אותה נקודה... גבר צריך יעד ברור שצריך לכבוש אותו ואכמ"ל...). אשה מובנית לקבלת עול!!! וכל מה שנדרש ממנה זה לקחת את זה כמובן לעול מלכות שמים... אבל גבר?? גבר זה עול תורה!!! לגבר יש משימות!! והוא צריך לבצע אותם!!!

דא עקא!!! שגם גבר שמופקד על עול תורה גם הוא צריך לקבל על עצמו עול מלכות שמים... אז פעמיים ביום נני... זה לא נורא... אני עוצם את העיניים לחצי דקה... עוזב את השטח לשבריר של עשר שניות... קורא קריאת שמע מהר... ומיד פותח את העיניים... בבהלה לבדוק שהכל ממשיך להיות בשליטה... אבל!!! מה קורה אם פתאום הגיעה הקורונה והקב"ה פתאום רוצה ממני עול מלכות שמים א ר י כ ת א ו!!!

הקב"ה מכניס אותנו למסלול של עצימת עיניים... תשחרר אחיזה... אני מנהל את העולם... תעצום את העיניים ואל תשאל מה יהיה ואיפה הסוף כי אין לך שום קצה חוט לדעת איפה יגמר הסיפור הזה... תכנס לבית ותן לי לנהל לך את הסדר יום... שב בבית כמו אשתך ותזרום עם הפקודות שאני נותן לפי נתוני השטח שמשנתנים מרגע לרגע... רגע אחד צריך לסדר את זה... ורגע שני להגיד לזה... וקשה!!! קשה לגבר לחיות במצב של עול מלכות שמים!!! קשה לנו לשחרר אחיזה!!! קשה לנו לתת לרבש"ע לנהל אותנו... זה טבעי!!! זה נורמלי!!! זה הטבע שלנו!!!

בן אדם שרגיל להיות חרד להספיק ק"ש ותפילה... בן אדם שחשוב לו להבין סוגיה עד הסוף ולהקפיד על כל נושא הלכתי ולמצות אותו עד הסוף... ופתאום הקב"ה אומר לו... תשחרר... תן לי... תן לי לנהל אותך... זה ממש דבר והיפוכו!!! אבל צריך לדעת שיש כזה תפקיד!!!

ואם כבר הגענו לכאן... אז עוד כמה מילים ברחל בתך הקטנה: בחידר של הבן שלך וגם בסמינר של הבת שלך... יש ועדת קבלה!!! לא כל אחד יכול להתקבל... שלחת כמה חברים מהקהילה שיתפסו את העניינים לידיים והם יחליטו מי יתקבל ומי יהיה החבר של הבן שלך... כל זה טוב ויפה במוסדות... שם המושכות בידיים שלך... אבל בבית שלך?? מישהו שאל אותך איזה ילדים יהיו לך? ה' קבע עובדות בשטח והעמיד לך ילדים... ילד אחד יותר צדיק וילד אחד קצת פחות... גיס אחד פרומער... וגיס אחד עם סמארטפון... אתה קולט את האבסורד?? דווקא בבית שלך שאתה כ"כ מרגיש בעל הבית... דווקא שם הקב"ה שם אותך בפינה והוא יתברך מכתוב את הסדר יום... כל זמן שזה מחוץ לבית... כאן יש עול תורה!!! כאן אני הנהג...

הקב"ה פונה לכלתו ואומר לה: קומי לך רעיתי יפתי ולכי לך... משהו חסר לי... את עושה הכל... (המאמר הזה לשם שינוי מדבר על החרדים לדבר ה' שבאמת מדקדים קלה כבחמורה עם כל הלב והנשמה) ובכל זאת קומי לך... לכי לך... אני רוצה משהו שונה... משהו אחר... אבל מה??? אני לא מבינה!!! אה... אתה בטח רוצה שאני אתחזק בעוד חיזוק בשמירת הלשון? אולי למצא עוד איזה סעיף קטן במ"ב שכנראה צריך להתחזק בו... מה???

הקב"ה שולח ידו מן החור של הדלת... מתי תביני... אני לא רוצה כלום...

אני בסה"כ רוצה אותך!!! רוצה שתקבלי אותי!!! אני לא תמיד מחפש יעדים נקודתיים... אני רוצה בסה"כ דבר אחד! אותך!!! תקבלי אותי!!! אל תברחי ממני... תהיי איתי... אם לא היינו בסדר במשהו נקודתי ברוחניות... יש לרבש"ע מספיק דרכים איך להעביר לנו את המסר... ברוך המקום שמסר עולמו לשומרים, יש גדולי ישראל שאומרים לנו איזה דרך תשכון אור... והם מדברים ברור!!! אומרים בדיוק מה רצון התורה, ומי שרוצה יודע לנהוג ע"פ רצון התורה... ולא אלמן ישראל...

אבל עדיין... אותו עובד ה' בן עליה מרגיש עמוק בתוך הלב איזה משהו שחסר... כן... אני כבר עושה הכל... אני לומד... מדקדק בכל מה שצריך... אבל עדיין משהו שם מבעבע במעיים... אני מרגיש שמהו חסר בתקשורת שלי עם אבא שבשמים... אני מרגיש שה' רוצה ממני משהו יותר!!! ואני לא מצליח לזהות מה... אה... אתה לא מצליח לזהות?? אם הקב"ה לא מדבר ברור... זה הוכחה שיש פה איזה הבנה שחייבת להגיע ממך!!! כנראה שזה סוג דבר שלא יכול להגיע מהחתן... אלא חייב להגיע מהכלה!!! ומה זה?? אני איתך!!! אני מקבלת אותך! אני אחת איתך!!!

גברים יקרים: שישאר בינינו... בא נסכם את התקופה האחרונה... אנחנו מקפלים כעת יותר מחודש וחצי שהיינו בבית... לא בבית הכנסת ולא בבית המדרש ולא בשטיבל... ותסכים איתי שזה היה מתסכל למדי...

מה כ"כ מתסכל להישאר בבית כל היום עם האשה והילדים...??

בא ננסה לנתח יחד... למה זה היה כ"כ קשה לנו??

תרשה לי להצביע על ההנקודה אני חושב שעיקר התסכול הוא שאני גבר!!! ולגבר בדרך כלל יש תכניות!! (ולא משנה כעת מה התוכן והרמה שלהם... אבל-) בדרך כלל לגבר יש יעדים מסוימים שהוא מציב לעצמו... יש לי היום תכנית לעשות את זה ולסמן וי על זה... אבל כשנמצאים כל היום בבית עם המשפחה... שם אין תכניות!!! אין סדר יום!!! לבית יש דינמיקה משלו... הסדר יום זורם לפי נתונים שמשנתנים כל רגע נתון... כל פעם מישהו אחר קופץ לך על הראש... פעם האישה רוצה ככה ופעם ככה... אתה יושב וכל הזמן מובל לפי המצב הנתון... פעם צריך להעסיק אותו... ופעם צריך להרגיע אותו... ופתאום צריך לסדר את הבית... ובקיצור: אתה

**נקודה למחשבה:**

כולנו מחכים כבר לחזור לשגרה... לחזור ללימודים... לבית הכנסת... השבוע התעוררה לי פתאום מחשבה קטנונית וטפשנית... חשבתי לעצמי: בעצם טוב שאנחנו טיפ טיפה מתעכבים ולא חוזרים עדיין... ולמה??? כי יצאנו מהלימוד בתאריך י"ח באדר... ואם נחזור עכשיו או כשהנכד שלי ישאל אותי: סבא... כשהיה קורונה... כמה זמן היה חופשי??? אני אצטרך להגיד לו חודש ועשרים ושש יום... זה מסובך... עדיף שזה יהיה מספר עגול... נחכה בסבלנות עוד שבוע כדי שנוכל להגיד שזה היה בדיוק חודשיים!!! כשהנכדה שלי תבין בתו"ו ותהיה שאלה: כמה זמן היה הקורונה?? היא לא תצטרך לאמץ את הזכרון... היא תוכל להגיד חודשיים... ולא תצטרך להגיד חודשיים פחות שלושה ימים...

**אז זהו שלא!!!!!! אז זהו שלא!! אז זהו שלא!!!**

אצל הקב"ה אין תאריכים עגולים... אין שעות יפות... ואין התעכבויות מיותרות משיקולי תפאורה... אם המשיח עדיין מתעכב זה לא בגלל שהקב"ה מחכה לאיזה תאריך מצלצל...

ולמה לא?? כי הקב"ה הוא אבא שבשמים!!! ובשביל אבא שבשמים כל רגע לראות בסבל של הילדים שלו זה אין סוף!!! הקב"ה לא ממתין רגע אחד לישועתם של ישראל... זו האמונה שלנו!!!! אין סתם סבל... הרי בקורונה הזו לכולם היה קשה... השאלה כמה... כל אחד עבר את הקורונה בקושי אחר... יש כאלו שחוו פיטורים... יש כאלו שחלו או שאחד מבני המשפחה חלה... יש כאלו שהתמודדו עם משפחה גדולה וצפופה... בקיצור: כל אחד עבר את הקורונה אחרת! לאחד זה היה קשה יותר ולאחד פחות... ומה אתה חושב??? כל פרומיל קושי מחושב אצל הקב"ה לפרטי פרטים!!!! אין אצל הקב"ה עסקאות חבילה... אין חבילה אחת שקוראים לה קרונה שכל מי שעבר אותה מסוגל לתיקית קורונה... לא!!! זה נכון אולי במשרדי הממשלה... זה נכון אולי ביחס לכל מיני אישורים...

אבל אצל הקב"ה לכל אחד יש את ההתמודדות שלו... ותחשוב: כמה סבל עם ישראל עבר בתקופה האחרונה!!!! כל אחד והמוניטור האישי שלו... אין דבר נעלם ממך ואין נסתר מנגד עיניך הכל גלוי וידוע לפניך... והקב"ה רצה פה משהו... וגם בגלליו או נדברו יש מאמר חפ"ק מה להתחזק כתיצאה מהקורונה כדי שלא נצא ממנה בידיים ריקות...

דבר אחד בטוח!!! בידיים ריקות לגמרי בודאי לא נצא... סוף עברנו משהו... סוף סוף לכל אחד מאיתנו היה קשה והכל ממנו יתברך לטובה... אז משהו טוב בודאי יצא מהקורונה הזו... האם אנחנו נראה את זה בשטח??? לא בטוח!!! הנסתר לה' אלוקיני...

אבל מה שבטוח בתור יהודים האמונה שלנו היא ששום דבר לא סתם... ואם ככה"כ היה לנו קשה בקורונה הזו!!! אז הקב"ה עושה עם הקושי הזה משהו... הקושי הזה לא נעלם בתהום הנשיה... אלא הוא מחושב לפרטי פרטים... שים לב: אני כעת לא מדבר על מצוות... לא נדבר כעת על ההשתדלות להמשיך ללמוד תורה ולקיים מצוות למרות הכל... עזוב... אני מדבר עוד לפני כן!! על עצם הקושי!!! יהודי הוא מכונה שמתרגמת הווה לנצח... ואם המכונה הזו עברה איזה תהליך קשה... התהליך הזה מוביל לאישהו דבר טוב... בתוך הקושי עצמו זה לא כ"כ מנחם... אבל לאחר מעשה... במבט לאחור... צריך לדעת שעשינו פה משהו... בעצם לא אבחנו... הקב"ה עושה עם זה משהו... והוא מסתדר עם זה לבד... גם אם אנחנו לא מבינים איך בדיוק...

**קרבן תודה... בשילוב קרבן פסח שני... בשילוב זמירות שבת...**

השבוע זכיתי לעלות לירושלים... להשתתף בזבח תודה שהקדיש יידי ר' חצקל שבחג הפסח האחרון היה מורדם ומונשם במשך שבועיים בעקבות הקורונה וב"ה ישלח דברו וירפאם וימלט משחיתותם וידו לה' חסדו... ויזבחו זבחי תודה... לגודל הנס החליטו בני משפחתו וידידיו של ר' חצקל להקדיש עשרה עגלים לקרבן תודה ולהזמין חמש מאות איש למסיבת הודיה ענקית להודות לה' כי טוב... (ולזעוק לפניו באותו מעמד על החולים שעדיין שוכבים במצב קשה... יתן ה' וישלח להם מהרה רפואה שלימה) המדהים הוא שר' חצקל הפסיד קרבן פסח... ולכן הוא **בלאו הכי** עולה לבית המקדש להקריב פסח שני!!!! והוחלט שבשילוב הפסח שני שלו אנחנו נעשה מסיבת קרבן תודה... **אתה מבין את החצוק שיש פה??**

בקרבן תודה יש עשרה חלות **חמץ!!!** בפסח לא מקריבים קרבן תודה... ואילו כאן ר' חצקל הולך לשבת יחד איתנו בליל שבת הקרוב... הוא יאכל קרבן פסח על מצות ומרורים... ואנחנו נאכל קרבן תודה שהוא חמץ גמור... הדבר הנוסף שכ"כ לא שגרתי פה... שיש פה בן אדם שיושב מולנו ואוכל קרבן פסח תוך כדי כשהוא מוקף בחמש מאות איש... **בקרבן פסח רגיל אין כזה דבר!!!** קרבן פסח שמגיע בזמנו צריך להיאלל בתבורה אחת... וצריך שיהיה מחיצות... מסילא בקרבן פסח אחד אין יותר מחמישים איש... (אם האדמו"ר הגדול ביותר שמסכים על שולחנו מאות אנשים... את הקרבן פסח הוא אוכל בתבורה המצומצמת שלו)... אבל כאן זה פסח שני... ובפסח שני אין דין של חבורה... וחמץ ומצה עמו בבית... ר' חצקל ישב ויאכל קרבן פסח... ומיד אח"כ הוא יתיישב איתנו ויאכל קרבן תודה... כולנו כ"כ מרוגשים לראות את ר' חצקל שלפני פחות מחודש היה בין חיים למוות ולראות אותו עכשיו יושב יחד איתנו ועוד מסוגל לאכול כזית צלי בתוך כדי אכילת פרס... רק לראות את זה הלב גואה ורוגש להודות לה'... **יש לציין שהרבה עקשן היה סביב הפסח שני הזה**... זה היה בבחינת צחוק עשה לי אלוקים... הרבה שאלות בלימוד נשאלו סביב הפסח שני הססגוני הזה... אל תשכח שהשנה זה בדיוק יוצא בשבת... אז שחיתת הפסח שני הייתה ביום ששי בצהריים!!!! והצליח חייבת להיות לפני שבת... אז פתאום התעוררנו להסתפק: הרי המשנה בשבת אומרת: ש"משלשין את הפסח בתנור עם חשיכה"!!! כלומר: לא חוששים שמא בני חבורה יבואו לחתות... ולמה?? כי בני חבורה זריזין הם... השאלה היא: מה קורה בבני חבורה של פסח שני?? האם שלעפרעס כאלו שנדחו לפסח שני יכולים להיקרא בשם זריזים?? (לא כולם היו מורדמים ומונשמים בפסח ראשון) **עכ"פ הייתה שמחה גדולה**... ישבנו בצוותא לסעודת שבת... ובהתחלה כיבדנו את המעמד... סו"ס אצל ר' חצקל עכשיו זה פסח... אז שרנו שירים של פסח... ר' חצקל עשה לעצמו ליל הסדר שלם... (יש להסתפק האם יש ד"ד כוסות וכו' בפסח שני)... ואז!!! כשהוא הגיע להלל הגדול... אז אנחנו הצטרפנו אליו תרתי משמע!!! אצלו הלל הגדול זה (בין הייתר) מדין ליל הסדר!!! אבל אצלנו הלל הגדול זה להודות לה' על המקיץ נרדמים והמשיח אלמים והמתיר אסורים והמפענח נעלמים...

את שירי שבת לבנתיים לא שרנו... כי צריך להזדרז!!! גם קרבן פסח של ר' חצקל... וגם הקרבן תודה שלנו יכול להיאלל רק עד חצות... אל תשכח... יש פה עשרה עגלים שצריכים להיגמר עד חצות... הגיע חצות... הגיעו סדרנים מיוחדים ואספו את הנותר של הקרבן תודה מהשלחנות... כן... צריך לשמור אותם עד יום ראשון בבוקר... ואז אנחנו נזכה במצות עשה של שריפת הנותר!!! אבל כשהם הגיעו לשלחן של ר' חצקל... רצתי מהר לר' חצקל והזכרתי לו שלא יתן להם!!! כן... לא בריא לעררב נותר של שאר קדשים עם הנותר של קרבן פסח... כי בקרבן פסח יש לאו מיוחד של שבירת עצם... והלאו הזה נשאר גם בנותר... אז הנותר של קרבן פסח צריך תשומת לב מיוחדת!!! יש פה הלכות מיוחדות שאין בכל נותר של קרבן אחר...

ואז!!!! לאחר חצות... לאחר שכל הנותר הורד מהשלחנות... לאחר שעשו בדיקה קפדנית שלא נשאר שום חתיכת בשר בשום מקום... (מחר בבוקר זו שאלה של כרת בדיוק כמו חמץ בפסח... בחור ישיבה שבים ששי גנב מהמטבח חתיכת בשר תודה שיהיה לו למחר בבוקר אחרי ותיקין הוא חייב חטאת בשוגג וכתר במזיד...) כעת החליפו מפה... ואז ר' חצקל הניח על השלחן חבית יין גדולה של מעשר שני... ואז הוא הביא סייף והתיז את הראש של החבית!!! ואין בזה בעיה של "פתיחת בקבוקים" כי הוא לא עשה פתח... אלא שבר את הפתח כדי להבהיר לציבור שיש פה עין יפה... אנחנו גומרים את החבית הזו היום... (כן... אם בימינו מותר לעשות חור בבקבוק יין ואח"כ לפתוח אותו... היתר הזה נובע מהברייתא: "מביא אדם חבית של יין ומתיז ראשה בסייף ומניחה לפני האורחים... שבת קמז):

עמד שם אחד המשרתים ומזג לכל הציבור במיומנות... שלישי יין ושתי שלישי מים... (רבא עקב אחרי המשרת שהוא לא מניח את המים ע"ג הקומקום כדי שיחמו ולא פורס סודר ע"ג המים גזירה שמא יסחוט... עיין ריש פרק במה לומנין...)

ואז התחילו השירות והתשבחות... אודה ה' בכל לבב בסוד ישרים ועדה... רוח הקודש נשפכה שם כמים... פתאום הכל נהיה מובן... כל הקורונה קיבלה מימד אחר... משתפי הסעודה שזכו להתקדש באכילת שלמים ולחמי תודה... וכעת זכו לסעוד את הלב בין של מעשר שני... ועוד בשילוב של הליגע שבת קודש נפשי חולת האבתך... השילוב של כל הקדושות האלו ביחד רוממו את הציבור כולו עשרה טפחים מע"ג הקרקע...

**ואז בבת אחת תורצו כל השאלות**... כן... בחודש האחרון התעוררו כל מיני שאלות בחלל העולם... פרק ע"ג בתהילים: ואני כמעט נטיו רגלי כאין שופכו אשורי... כי קנאתי בהוללים שלום רשעים אראה... שתו בשמים פיהם - נשמות ערב רב מדברים סרה בה' ובתורתו... הנה... תראו דווקא אתם הכי נגיעים בקורונה ואחוז ההדבקה אצלכם הכי גבוה... ואז באמת היו רגעים מסוימים בחודש האחרון שהגיעו מחשבות... אך ריק זיכיתי לבבי וארץ בניקיון כפיי... ואחרי כל מה שאני עובד ה'... בכל זאת "ואני נגעו כל היום... נגעו בקורונה... ותוכחתי לבקרים - כל בוקר מודיעים לי עוד כמה חרדים נוספים נדבקו... ואילו דווקא רשעים ושוליו עולם... דווקא הם השגו חיל... המחשבות האלו הציקו הרבה בחודש האחרון... כן... אנחנו נמצאים בעולם של הסתרה... אנחנו בעיצומה של עבודה... אבל בכל זאת!!! **עד אבא אל מקדשי קל אבינה!!!** ברגע שמגיעים לבית המקדש פתאום הכל נהיה מובן... הפול מתחבר ואתה מבין איך שהכל מוביל לטוב גמור... **ר' חצקל עמד וסיפר בדמעות על כל הניסים והנפלאות שה' גמל איתנו... והעמידו מחליו**...

ואז הגיע תורו של הגיס ר' יצחק... והוא הפתיע את הציבור וסיפר שבשעות הקשות שנאבקו על חייו של ר' חצקל... עמדתי וחשבתי מה אני יכול לעשות למענו... לרפואתו... חשבתי אולי להקדיש את ערכו!!! לומר: ערך ר' חצקל עלי... ואז אני אשלם למקדש חמישים שקל למקדש לרפואתו!!! אבל אז חשבתי לעצמי... הרי טוב לי יום אחד שאתה יושב ועוסק בתורה מאלף עולות וכו'... אז החלטתי!!! ו... ואז השתרר שקט מופתי...

החלטתי להחרים מאתים דונם משדה אחוזה שלי לכהנים!!! מתוך כוונה לקרא לכמה כהנים תלמידי חכמים שיבואו לפאר את העיר שלנו... ולהוסיף עוד קול תורה בבית מדרש שלנו לרפואת גיסי היקר... סיים ר' יצחק בדמעות ואמר: ברגע שנדרתי את זה... לא חלפו עשר דקות ושמענו שהגיס ר' חצקל התעורר לחיים... אני חושב שבזכות התורה ולומדיה ניצל הפרסד... כן... בזמן האחרון מורגש בישוב שלנו הצורך להתחזק בתורה ואין לך חיזוק גדול מלעשות פרגמטיא לת"ח ולהכניס כהנים לישוב שלנו.

## מאמר אחרון - אודות חפ"ק החיזוק...

בשבוע שעבר כבר התחלנו לפרט כאן את רשימת הקבלות שאנשים העלו מה מתאים לקבל בשביל לצאת מהקורונה ולא!!! לא בידיים ריקות...

גם השבוע נכתוב עוד שתי נקודות למחשבה...

--- **אחד מהקוראים הציע להתחזק בלימוד המוסרי!!!**

כן... השבוע ראיתי את זה בחוש... בשבוע האחרון הפסקתי לשמוע את הקו החרדי של משרד הבריאות... (לא בתור חיזוק... אלא פשוט נמאס לי... די... כמה אפשר לשמוע קורונה קורונה...) פתאום מצאתי את עצמי יוצא מהבית בלי מסכה... פתאום התחלתי לזלזל בכל הכללים... הייתי מופתע מעצמי: בדיוק אני שעד כה כ"כ שמרתי על הכללים... הלכתי למבוגרים והתריתי בהם שיפסיקו להסתובב בחוץ... פתאום שכחתי הכל...? איך זה קרה לי?? **מה התברר???** שפשוט שכחתי... שכחתי שיש קורונה...

לא!!! לא באמת שכחתי... אבל זה כבר לא עומד לי בראש... תנחש למה? כי עד היום הייתי שומע כל יום כמה פעמים את הקו הזה והוא היה פשוט מטפף לי את זה לראש... וברגע שהפסקתי לשמוע יום יומיים שלוש... זהו... הקורונה יצאה לי מהראש.

**הנה לך דוגמא עדכנית לחלוטין!** על אותו משקל: יראת שמים... בטחון בה... עבודת המידות זה משהו שצריך טפסוף!! החדרה!! הטמעה!! השקאה!! כל יום שוב ושוב... אם לא מטפטים את זה כל יום... אז גם את הקורונה שהוציאה לכולנו קרניים... את הטקטיקה הזו כולם מבינים!!! הפוליטיקאים מבינים את זה... התקשורת יודעת את זה... וגם חנות מחסני חשמל שרוצה אותך בתור לקוח... יודעת טוב מאוד לשגע אותך עם פרסומות יום יום כי זה הדרך היחידה להיכנס לתודעה... ענף השיווק והפרסומות מבינים את זה מצויין!!! ויש רק דבר אחד שהוא לא צריך שיווק והחדרה... הוא חודר מעצמו... **מה זה???**

**היהדות שלי!! היראת שמים שלי... זה משהו שנפתח כמו דלת אוטומטית.**

**אה... על מי אתה בדיוק עובד???** מה זה הניתוק הזה?? שיהיה ברור: מי שלא מטפח יום יום את החיבור שלו לעבודת ה' עם הלב... שידע לו שהוא מנותק לגמרי!!! לא חצי... לא רבע... אלא לגמרי מנותק... אין בלי מוסר!!! (עכשיו מה זה מוסר?? זה עוד סיפור... זה כבר שיעורי בית שלך)

**עוד מילה אחת:** כשמתפללים אהבה רבה רוב האנשים מכוונים במילים "והאר עינינו בתורתך..." אני משום מה... יש משפט אחר שהרבה יותר תופס אותי שם. **"ותן בלבנו (בינה) להבין ולהשכיל!!"** האם פעם הבנת מה כתוב במשפט הזה?? רבש"ע: תעזור לי שאני אבין ענייני!! הייתי בחור אלטער בשידוכים... הרבש"ע רצה ממני משהו... ועוד התעכבתי ועוד התעכבתי... כי הרבש"ע חיכה שאני אבין עניין... ויש אנשים שתקועים ככה שנים עם כל מיני קשיים ובעיות בחיים כי הם צריכים להבין עניין... וברגע שהם יבינו עניין הכל יסתדר... ולכן אצלי התפילה **"ותן בלבנו להבין ולהשכיל זו זעקת איומה!!"** רבש"ע:

קשה לי... אני תקוע בחיים באיזושהי נקודה... (כל אחד תקוע במקום שלו) וזה הרי לא סתם... אתה רוצה ממני משהו... אתה רוצה להוביל אותי לאיזושהי מסקנה... אתה רוצה להתקדם איתי לאיזושהו הבנה שממנה נוכל להמשיך הלאה יותר טוב... ועד שאני לא נבין אנחנו נשאר פה תקועים... **אז גיוואלד!!!!** תן בלבי... תן לי קצה חוט שאני אבין עניין... **תסכים איתי שזו צעקה נוראה!!!!**

הזעקה הזו למי שלא לומד מוסר... היא קול קורא במדבר!!! עד שאתה בכלל מבין שהקב"ה רוצה ממך משהו... וגם אז... מה?? מה יכול להיות?? אתה לא יודע מאיפה אפילו להתחיל לחפש... אין לך קצה חוט... מי אני... מה אני... מה יכול להיות... אבל מי שלומד מוסר הוא לומד לפתח אישונים... הוא מאוד מהר מבין עניין... הוא מהר מאוד מזהה שה רוצה ממנו משהו... והרבה יותר קל לו לפתוח את המפה של עבודת ה' שלו... ולהצביע איפה נמצא המוקש שבו צריך להתחזק... ממילא הוא גומר עניינים הרבה יותר מהר... (זה הפטש הפשוט בפסוק: "והיה אמונת עיתך חוסן ישועות... יראת ה' היא אוצרו... כשיש לאדם יראת שמים הוא מזהה תמיד שהעיתים הקשים שלו מגיעים כדי לעורר אותו... הוא מיד מבין עניין ויודע מיד מה לתקן... זה **חוסן** ישועות שלו... הוא חוסן המון ביוקרטיה... חוסן המון זמן מתמשך עעעעד שהוא יבין עניין... ענין ישעיה ל"ג ר"ש"י פירוש אחר)

כעת נעבור לעוד נקודה למחשבה... היות וכולנו מתגעגעים כבר לחזור לבתי כנסיות שכבר לא ראינו אותם חודש וחצי... **יש נקודה מעניינת לציין:** שהיום בו גורשנו רשמית מבית הכנסת היה **א' בניסן!!!**

וביום הזה בדיוק!!! מת המלך **אחז** שנקרא שמו אחז בגלל שהוא אחז בתי כנסיות ובתי מדרשות ונעל אותם שלא יוכלו ישראל ללמוד תורה... וביום הזה הוא מת ובנו הצדיק חזקיהו המלך עמד במקומו ובאותו יום הוא **פתח** את בית המדרש לרווחה ומימן מכיסו הפרטי את השמן ואת התאורה ללימוד התורה בלילות... (וגם את שערי בית המקדש הוא פתח ביום זה כמובא בדברי הימים ב' כ"ט) והנה... אלפי שנים לאחמ"כ בדיוק ביום הזה שוב חזרנו אחורה... בדיוק ביום הזה - א' בניסן... שוב **נאחזו** וננעלו בתי הכנסיות ובתי המדרשות... הלא דבר הוא...??

ושמעתי מפי מו"ר שליט"א: שכידוע אישיותו של חזקיהו המלך הייתה שנויה במחלוקת... לא כולם "התחברו" אליו... ולמה? כי חזקיהו המלך היה כל כולו תורה... ותורה זה משהו שהולך רק עם צניעות ופשוטות. חזקיהו לא ראה צורך לעשות אירועים ראוהו מרשימים... מלך בדרך כלל עושה מידי פעם כל מיני אירועים כאלה עוצמתיים... איזה דינר רציני... או איזה מפגני כח כדי להראות נוכחות... לתת לעם קצת סומק בלחיים... שירגישו רוח גבית... **ואת ה"חסורה" הזו חזקיהו המלך לא סיפק.** אדרבה... הוא היה חי בפשטות ואוכל ליטרא ירק בסעודה... הוא לא ניסה להנהיג נשיאותו ברמה ולא ניסה להרתיע את האויב בכח או בשליטה... הדבר היחיד שהוא כן עשה... הוא פשוט נעץ חרב בבית המדרש ואמר: רבותי!!!!

זה זה!!! כל העוצמה מתחילה ונגמרת פה!! מי שלא יעסוק בתורה ידקר בחרב!!! אל "תבנו" עלי... דעו לכם שהכל מתחיל ונגמר בעמל התורה שלנו... אם נעסוק בתורה ה' יציל אותנו ואם לא זה... שום דבר אחר לא יעזור לנו... והיו כאלו שהפריע להם הרכיכות הזו... איפה העוצמה... אנחנו חלמנו על מנהיג כריזמטי... שיראה מנהיגות... שישדר עוצמות... הם קינאו בפקח בן רמליהו... פקח- היה מלך ישראל אותם ימים... והוא היה באמת

מנהיג ביד רמה... כשפקח בן רמליהו היה עושה איזה דינר... זה היה אירוע מושקע... היו "מריצים" שם ארבעים סאה גוזלות בקינוח סעודה... תזמורת 24 כלים... במת כבוד ענקית... נסיעות חינם... אצלו ראית מלכותיות... אצלו ראית מנהיגות... היה לו הופעה... הציבור אהב את זה... החבברה הנה... הרגישו פטרויטיות... זה היה מלך לעניין... **אבל חזקיהו המלך??** גארנישט... אברך צנוע... יושב ולומד... חי בפשטות... מי שהיה רואה אותו ברחוב לא שם עליו... כולם ידעו מראש: ברגע שחזקיהו נהיה מלך כל התקציב של האירועים והמופעים המרשימים האלו... הכל הולך לממן את "שמנו של חזקיהו..." לממן תאורה ותקציב הכרחי לעוד עמל תורה ולעוד צורב תורה שיצטרף ללמוד... **הדבר הזה הפריע לנשוא וסיעותיו!** ואז הגיע הנבואה של ישעיהו: "יען מאס העם הזה את מי השילוח ההולכים לאט ומשוש את רצין וכן רמליהו", ואמר רש"י במקום: "שרצו להסיר את מלכות בית דוד בימי אחז לפקח בן רמליהו וכאן ניבא על שבא וסיעתו שרצו למרוד בחזקיהו שממסו בו, על שראוהו שלא היה בוחר בשולח מלכים אלא אוכל ליטרא ירק ועוסק בתורה, וראו את פקח בן רמליהו אוכל ארבעים סאה גוזלות בקינוח סעודה והיו מליצין על חזקיהו ואומרין זה הגון להיות מלך? אמר להם הקב"ה: אתם מחפשים עוצמה?? אתם מואסים בעדינות ובצניעות של חיי תורה שהולכים בנחת ובפשטות?? אין בעיה!!! אני אביא עליכם את מלך אשר... שהוא באמת עוצמה... עוצמה של רוע ופורענות... אין כאן המקום... עיין שם באריכות... הנבואה הזו נאמרה על היום שבו אחז מת!!! על אותו יום שהיו כאלו שרצו למנוע שחזקיהו לא יהיה מלך במקומו... והקב"ה לא נתן להם... ובסוף חזקיהו כן נהיה מלך ודלתות בית המדרש נפתחו לרווחה!!!

עד כאן מה שקרה בא' בניסן לפני הרבה שנים... וכעת נחזור לא' בניסן שלנו... בא' בניסן שלנו קרה דבר הפוך!!! דלתות בית הכנסת **ננעלו!!!**

**מי יודע... אולי זה קצת קשור... אולי גם אנחנו קצת מאסנו בחזקיהו...**

חזקיהו חניך אותנו לתורה מתוך פשטות וצניעות!!! להתמקד במה שצריך... להוציא כסף על מה שצריך באמת להוציא ולא על תפאורה ואירועים ראוותניים... **ומשהו קרה לנו!!! משהו זל לנו טיפ טיפה בנושא הזה.** קצת איבדנו את הכיוון בנושא הזה... בתקופות האחרונות זה התחיל לצוץ... אבל זה התחדד והגיע לידי ביטוי בצורה הכי בולטת ומדאיגה בסערת המציגים... נהייתה מין תחושה כזו שכל מקום תורה צריך להיאבק על **דעת קהלו!** כאילו מדובר פה באיזה חברה עסקית שצריכה לשמור על הלקוחות שלה... ברגע שמישהו אחד עשה מציג... אז נהיה לחץ פנימי שגם אנחנו חייבים לעשות מציג... אחרת לא יראו אותנו ואנחנו נאבד "לקוחות" ו"בינינו... אחרי שנכנסו כבר לקלחת הזו כבר אי אפשר היה לעצור את הכדור של זה... כן... אחרי ש-רשת כוללים זו עשתה מציג וגם הקהילה הזו... אז באמת גם הקהילה שלנו חייבת לעשות... אבל רגע... בא נעצור לרגע את כל המחול שדים הזה... **רגע רגע... מה זה הסהוריריות הזו?** מה... אנחנו חברה יצוגית?? אנחנו מכבי ומאוחדת?? אותם אני מבין... שם זה עניין ריווחי שצריך לריב כאן על דעת קהל... אבל כשיש לנו עסק עם רשת ישיבות פה... ורשת כוללים שם... וקהילה פלונית... על מי אנחנו בדיוק רבים?? ואת מי אנחנו בדיוק צריכים להרשים?? אנחנו לא חברה עסקית!!! יש לנו עסק עם תורה!! ותורה נקנית בצניעות ורק בצניעות!!!

אתה רוצה עוצמה? אתה מחפש אירועים מרשימים?? לך לפקח בן רמליהו... שם יש אוכל טוב... שם כל יומיים יש סיבה למסיבה ומחסלים שם ארבעים סאה גוזלות בקינוח סעודה... אבל תורה?? על תורה נאמר "והצנע לכת עם אלוךך"!!! תורה נקנית בהסתפקות במועט...

**אנחנו צריכים לחזור ולרצות את חזקיהו המלך הצנוע והפשוט.** אנחנו כעת מתגעגעים **לא** לבית הכנסת המרשים והגדול... אלא למגע העדין של הפרוכת... לסטנדר הפשוט בבית הכנסת שבו עמדתי ושפכתי צקון לחשי לפני אבא שבשמים... **לשם אני רוצה לחזור!** אנחנו **לא** מתגעגעים לאירועים האדירים של סיומי הש"ס שאירעו לפני כמה חודשים... אנחנו מתגעגעים לשיעור הדף היומי הקטן והשגרת... עם הכמה יהודים שביחד רוצים להתחמם לאורה של תורה... את חזקיהו הזה קצת שכחנו... קצת איבדנו אותו... וכעת בתקופה זו כולנו חזרנו לנקודת איפוס!!! כל האירועים המרשימים כבר נשכחו מאיתנו ממזמן... וכעת הגיע הזמן לחזור לבית הכנסת מהמקום הצנוע שבזה... האמיתי שבזה... אני מתגעגע לכולל שבו אוכל לשבת וללמוד תורה ולחזור משם הבייתה מידי ערב עם כל מה שלמדתי... יש לך מושג איזה עוצמה מקופלת מאחורי דמות של אברך שחוזר לביתו לאחר יום של לימוד התורה?? שום מפגן מרשים לא יוכל לבטא את העוצמה הזו... ושוב צלם חרדי לא מבין בכלל איזה מעמד מרשים קורה כאן מתחת לאפן...

---יתן ה' ונזכה לקראת י"ד באייר... שכידוע מובא בזהר הקדוש שאז יש "תרעין פתיחין"!!! יפתח לנו לרווחה השערים של בתי כנסיות ובתי מדרשות... ותעמוד לנו זכותו של אותו חזקיהו המלך שהקהיל את כל עם ישראל לעשות קרבן פסח... אבל הוא לא הספיק לעשות פסח ראשון (כי אחז מת בא' בניסן) ועד שטיהרו את המקדש מכל הע"ז... ועד שנטהרו הכהנים והלוויים ועד שהלכו השלוחים להודיע לכל ישראל שיבואו להקריב) לכן הוא נאלץ לדחות לפסח שני!!! וגם כשהגיע פסח שני... עדיין עם ישראל לא היו מספיק בקיאים בכל ההלכות החמורות של קרבן פסח... ולא מספיק נזהרו בענייני טומאה וטהרה... ועל זה כתוב **"כי התפלל יחזקיהו עליהם לאמר ה' הטוב יכפר בעד... וישמע ה' אל יחזקיהו וירפא את העם"** (דה"ב ב' ל') חזקיהו פונה לקב"ה ואומר: מה אפשר לעשות... עם ישראל השתדלו... רצו... התאמצו להכין לך עוגה מושקעת... אבל עם כל הרצון הטוב העוגה יצאה לא מי יודע מה... וה' קיבל את זה!!! ה' ראה את הרצון הטוב... וירפא את העם... קיבל אותם... **אותו דבר אנחנו!!! כולנו עברנו את התקופה של הקורונה.** כולנו רוצים להתחזק... מנסים להשתדל להתקדם עם משהו... מה הלאה?? ה' הטוב יכפר בעד!!! ויחיים בנו "וירפא את העם"!!!! אמן.